

R 1611

A New Leaf

புதிய தாள் வேண்டும் (புத்தாடை வேண்டும்)

ஸாடும் நடத்தி முடித்தரின்னே
சிறுவன் ஒருவன் வந்தான் முன்னே.
சர், சர் எனக்கோர் வெள்ளைத்தான் ஒன்று.
புதிராய் வாங்கிக் கொடுப்பிரே.
கொடுத்தத் தானோ ஸாழாகி, கறைதிரை படிந்தே கிழிந்ததுவே.
அப்பழுக்கில்லா புதுதாலை அவித்தேன்
அவனுக்கிலவசாய்,
துக்கமிகுந்தே இருந்தாலும்
துள்ளிக்குதித்தே பயற்றுக்கொண்டான்
நேர்த்தியாய் இனிஶேல் வாழ்ந்திரு.
கிழிந்தால் மின்சூர் கிடைக்காது.
நடுக்கத்துடனே நான்கூடு.
அரியணை அருகிலில் நடந்துவைன்றே.
அன்புத்தந்தாய், அன்புத்தந்தாய், பழையஆண்டு கடந்ததுவே,
புதியஆண்டு ரிருந்ததுவே, எனக்கும்கூட
இர்புத்தாடை, மின்சூர் தந்தால் ஆகாதோ?
கடந்த ஆண்டைக் கறைபடுத்தி, கழுத்தேவிட்டேன்
வீணாராய், அவரோ அந்தக் கறைபடந்த
ஆடையை மின்சூர் பயற்றுக்கொண்டே,
அவித்தார் எனக்கோர் புத்தாடை,
அப்பழுக்கில்லா ஆடையது,
என் மனதில் மின்சூர் புன்னைக்கத்தேன்.
“நேர்த்தியாய் மின்சூர் வாழ்ந்துவிரு,
கிழிந்தால் மின்சூர் கிடைக்காது”.

அன்புடன் உரைத்தார் ஆண்டவரே.
